

یک آشنایی ساده

نویسنده: والنتین کراسناگوروف

مترجم: ماندانا مجیدی

اشخاص نمایش

زن

مرد

پرده‌ی اول

سالن رستوران یک هتل

غروب، رستوران تقریباً خالی است. پشت یکی از میزها مردی میانسال آرام آرام شام خود را تمام می‌کند و بدون توجه یادداشتی را می‌خواند.

کمی دورتر به فاصله‌ی چند میز، خانمی خوش پوش و جتاب به سن زن داستان بالزاک (سی ساله) نشسته است. زن بدون هیچ عجله‌ای قهوه می‌نوشد. مرد و زن به نظر می‌رسد که هیچ توجهی به یکدیگر نمی‌کنند. هر چند زن نگاه‌هایی نامحسوس به مرد می‌اندازد. مرد به دنبال گارسن نگاهش را در سالن می‌چرخاند و با چاقو به استکان چند ضربه‌ی کوتاه می‌زند.

زن به نظر می‌رسد که تصمیمی گرفته، بلند می‌شود و به سمت میز مرد می‌آید.

زن. ببخشید، اینجا خالیه؟

مرد سریش را بلند می‌کنده سالن خالی را از نظر می‌گذراند و دوباره در کمال تعجب به زن نگاه می‌کند.

می‌پرسم اینجا خالیه؟

مرد. بله خالیه.

زن. می‌تونم رو این صندلی بشینم؟

مرد. (مرد در کمال بی‌میلی کیف سامسونیت خوابانده شده روی صندلی را بر می‌دارد). بله بفرمایید.

زن می‌نشیند. مرد از کیف خود یادداشتی را بیرون می‌آورد، تظاهر به خواندن آن می‌نماید و روی آن علامت‌هایی می‌گذارد. زن کیفش را پشت صندلی آویزان می‌نماید موهایش را مرتب می‌نماید و راحت تر می‌نشیند. به نظر می‌رسد، خیلی وقت است که همانجا نشسته.

زن. ببخشید کبریت دارین؟

مرد. (نگاهش را از نوشته می‌گیرد). چی؟